

ΑΣΦΑ—ΛΗΣΤΕΣ

Ιωάννης Β. Νικηφόρος, nikiforos@stopandgomag.gr

Ποιά είναι η αλήθεια άραγε για τον κλάδο μας;

Είμαστε Ασφαλιστές ή Ασφα-Ληστές;

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή... Στα τέλη της δεκαετίας του '70 οι ασφαλιστικές εταιρίες κλήθηκαν σε διάστημα μερικών μηνών να βρουν ανταποκριτές σε όλη την επικράτεια της χώρας μας, προκειμένου να διαμεσολαβούν στην σύναψη ασφαλιστηρίων συμβολαίων κερσαίων οχημάτων, των οποίων η ασφάλιση έγινε υποχρεωτική με το νόμο Ν.489/1976 σε συνδυασμό με την Υπουργική Απόφαση 585/1978, που στηρίχτηκαν στην από 24 Απριλίου 1972 Οδηγία 72/166/ΕΟΚ.

Οι ασφαλίσεις βέβαια στην Ελλάδα είχαν αρχίσει πολύ νωρίτερα. Από την σύσταση του σχεδόν, στο κράτος μας άρχισαν να διενεργούνται ασφαλιστικές εργασίες. Στις 20 Μαΐου του 1842. Ναι, ναι, πολύ καλά διαβάσατε 1842. Τότε, που κομάντο στο νεοσύστατο κράτος μας έκανε ο Όθωνας. Αποφάσισε λοιπόν να επιτρέψει την λειτουργία της πρώτης ασφαλιστικής εταιρίας, η οποία ήταν η «Αδριατική» -ας με σύχωρέσουν κάποιοι που πίεε ότι η εταιρία τους ήταν η πρώτη εταιρία στην Ελλάδα και ας διαβάσουν λίγο ιστορία. Άλλωστε, αυτήν την πρωτιά την διεκδικούν εδώ και πολλά χρόνια διάφορες εταιρίες (Ναι, λειτούργησαν και πιο πριν ασφαλιστικές εταιρίες στην χώρα μας, αλλά αυτές δεν υπάρχουν πια). Τέλος πάντων, αργότερα στα τέλη του '60, αρχές '70, ξεκίνησαν και οι ασφαλίσεις ζωής και όταν ο ανταγωνισμός μεταξύ των εταιριών είχε φουντώσει για τα καλά, αποφάσισαν ως δέλεαρ να αποδίδουν ένα μέρος από το προϊόν Υπεραπόδοσης του Μαθηματικού Αποθέματος που συσσωρεύεται στους πελάτες τους. Άλλωστε, μέχρι τότε αυτούς τους «τόκους» τους «παντελονιάζαν» οι εταιρίες, παρόλο που ότι τα κεφάλαια ανήκαν στους πελάτες τους.

Κατά πρώτον, η ταχύτητα με την οποία έγινε η «πρόσληψη» των συνεργατών για να ασφαλιστούν τα οχήματα ανά την Ελλάδα, όπως προανέφερα, έδωσε την δυνατότητα να μπουν στο επάγγελμά μας κάθε λογής «μάγκες» και κατά δεύτερον ο ενδεικτικός υπολογισμός αυτής της υπεραπόδοσης που έλεγα, βοήθησαν τα μέγιστα στο να αρχίσει το μεγάλο «πανηγύρι». Οι «μάγκες» αυτοί λοιπόν, άρχισαν τα παχιά τα λόγια, χρησιμοποιώντας επιτόκια που άγγιζαν το 25%, χωρίς πολλές φορές να αναφέρουν καν ότι ο υπολογισμός ήταν τελείως ενδεικτικός.

Έταξαν εκατομμύρια εκατομμυρίων στην λήξη των συμβολαίων, προκειμένου να δειλιάσουν τους υποψήφιους πελάτες που έφεταν στην παγίδα μη γνωρίζοντας την πραγματικότητα. Βέβαια, μέσα στα συμβόλαια η λέξη «ενδεικτική απόδοση» αναφερόταν ξεκάθαρα, αλλά σε όλους μας άρσει να μας χαιδεύουν τα αυτιά.

Ερχόμαστε στο σήμερα...

Σήμερα είπα; Ε, περίπου σήμερα είναι τα τελευταία δέκα χρόνια.

Οι ασφαλιστές (ασφαλιστικοί σύμβουλοι για την ακρίβεια) έχουν αναλάβει έκτος της παροχής συμβουλών για ασφαλιστικά θέματα, την διαμεσολάβηση στην πώληση χρηματοοικονομικών προϊόντων, είτε αυτά λέγονται δάνεια, είτε αμοιβαία κεφάλαια. Πονεμένη η ιστορία με τα αμοιβαία κεφάλαια... Έκλαψε κόσμος το 1999 (πιο πολύ βέβαια με τις μετοχές και πολύ λιγότερο με τα αμοιβαία). Όλοι γίναμε σύμβουλοι επενδύσεων. Και δεν εννοώ οι ασφαλιστές, αλλά ακόμα και ο μπακάλης της γειτονιάς ήξερε ένα καλό «χαρτί» για να επενδύσει ο καλός φίλος που τον ρωτούσε ως «ειδικό».

Τότε λοιπόν, το 1999, ο Γ. πήγαινε στο Λασιθι, γέμιζε το πορτομπαγκάζ του αυτοκινήτου του με ζεστό χρήμα για να το κάνει αμοιβαία κεφάλαια. Που να ήξερε ο μπάρμπα Μαθιός ότι μόνο ένα μικρό μέρος, και αν, θα επενδύονταν -το υπόλοιπο θα το επένδυε ο Γ. εκεί που αυτός ήξερε καλύτερα. Άκουσα ότι τελευταία φορά, ο Γ. εθεάθη κάπου στην Αθήνα να κάνει τον ταξιτζή.

Ερχόμαστε στα τέλη του 2002, αρχές 2003, όταν ο Μ. άρχισε να υπεξαιρεί χρήματα, τα οποία θα τα έκανε -και αυτός- αμοιβαία, άλλα προτίμησε την παράλληλη αγορά (απ' ότι ακούγεται). Έφτασε να αναζητείται από την Εισαγγελία του Ηρακλείου τον Απρίλιο του 2003. Πρόσφατα βγήκε τελεσίδικη απόφαση 500.000 ευρώ, τα οποία πλήρωσε μεγάλος ασφαλιστικός όμιλος με τον οποίο συνεργαζόταν ο Μ., ο οποίος συνεχίζει να αναζητείται. Πάλι καλά να λέμε που δεν ήταν συνεργάτης εταιρίας «μαϊμού», από αυτές που δεν λείπουν από την αγορά μας. Να δούμε τότε ποιός θα πλήρωνε τόσα χρήματα, που απ' ότι προβλέπω είναι μόνο η αρχή του παγόβουνου.

Λίγο αργότερα, το 2005 ή 06, δεν θυμάμαι και τόσο καλά, ο Ι. πουλούσε δικές του ασφάλειες... Ε, ναι, σιγά δύσκολο είναι; Έπαιρνε χρήματα έναντι. Μονίμως. - Πόσο θες να πληρώσεις κύριε «Πελατό-

πουλε»;

- Τόσα.

- Ε, κάπου τόσα είναι.

- Θα 'ρθω να πάρω έναντι.

Και έδινε και αποδείξεις απ' αυτές που όλα τα βιβλιοπωλεία διαθέτουν.

Η απάτη αποκαλύφθηκε όταν έγινε τροχαίο, σοβαρό, με σωματικές βλάβες. Και τότε ο κύριος «Πελατόπουλος» βρέθηκε στο αυτόφωρο, γιατί δεν διέθετε ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Μέσα τον έχωσαν τον Ι. Και πολύ καλά του έκαναν.

Την ίδια εποχή, περίπου, έσκασε στην αγορά ότι η Β., η κατά τα άλλα πανέμορφη ασφαλίστρια, με την βοήθεια του συζύγου της, είχαν καταφέρει να εκταμιεύσουν δάνεια που οι πελάτες της δεν είχαν ιδέα ότι θα έβγαζε, όταν τους έπαιρνε αντίγραφο του εκκαθαριστικού και της ταυτότητας τους, τα οποία (άκουσον, άκουσον) ήταν απαραίτητα για την σύναψη ασφαλιστηρίων που τους έκανε. Το δέλεαρ ήταν τα όμορφα πόδια της, βέβαια. Αλλά το τυρί, το είδες, της φάκας; Που πας ρε Καραμήτρου! Έπαιρναν λοιπόν τα χαρτιά, πήγαιναν στις τράπεζες, πλαστογραφούσαν υπογραφές και να η χρέωση του Καραμήτρου. Ιδέα δεν έχω τι απέγιναν ούτε η Β., αλλά ούτε και ο σύζυγος της. Αυτά τα ολίγα για να μην ξεχνιόμαστε. Για να μαθαίνουν οι νέοι και να θυμούνται η παιθιο.

Πως λοιπόν ο άμοιρος κοσμάκης να μας εμπιστευτεί;

Μήπως ξέρει ότι ο κάθε ένας νόμιμος Ασφαλιστικός Σύμβουλος διαθέτει ειδική άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και ταυτότητα του κατά τόπους Επιμελητηρίου ή ότι όποιος διαμεσολαβεί στην πώληση αμοιβαίων κεφαλαίων πρέπει να έχει πιστοποιηθεί και να έχει στην κατοχή του Πιστοποιητικό; Τώρα το ξέρει... Και ας προσέχει, γιατί λόγω της κρίσης που θέλαμε δεν θέλαμε την φέραμε και στην Ελλάδα μας, έχουν βάλει χέρι στα χρήματα του διάφορα «κοράκια» που το παίζουν ασφαλιστές.

Ασφαλιστής αγαπητό μου, είναι λειτούργος ασφάλισης και όχι κλέφτης ούτε απατεώνας -αν και πολλοί του ζητούν συχνά εξυπηρετήσεις, κινός μπουγάδες- και αυτό πρέπει να το γνωρίζετε όλοι σας και προπάντων όλοι όσοι ζητάτε «εξυπηρετήσεις». Τίμιος είναι κάποιος για όλους και όχι κατ' επιλογή. Μη ζητάτε λοιπόν από οποιοδήποτε να είναι τίμιος με σας και «μπουγαδάρης» με τους άλλους για το δικό σας συμφέρον, γιατί αυτό θα σας γυρίσει μπουμέραγκ.

